

Kunsthalle Praha získala unikátní sbírku Fluxus Marie a Milana Knížákových

Praha (22.06.2021) – Nový prostor pro české a mezinárodní umění v Praze své sbírky rozšířil o významnou kolekci Marie a Milana Knížákových zaměřenou na umění hnutí Fluxus. Kunsthalle Praha se tím zařazuje mezi ostatní instituce, které disponují sbírkami a archivy, spojenými s hnutím Fluxus, jako jsou např. The Gilbert and Lila Silverman Fluxus Collection v MoMA, Archiv Sohm ve Staatsgalerie Stuttgart a Jean Brown Archive ve výzkumném ústavu Getty Research Institute. Díky akvizici sbírky Marie a Milana Knížákových se Kunsthalle Praha stává jedním z důležitých center orientujících se na výzkum hnutí Fluxus ve střední Evropě.

„Pro sbírku Kunsthalle Praha je to mimořádná událost, jelikož se tím zařazujeme mezi několik málo center na světě, které ve svých sbírkových fondech a archivech akcentují toto silné a velice důležité období dějin umění druhé poloviny 20. století,“ přibližuje **Štefan Tóth**, správce sbírky Kunsthalle Praha.

Sbírka Fluxus se skládá přibližně ze **700 položek**, jejichž součástí jsou převážně umělecké objekty a dokumenty, které manželé Knížákoví získali prostřednictvím intenzivních kontaktů s dalšími členy skupiny Fluxus. Sbírka obsahuje díla přibližně **46 umělců**, mj. tu jsou zastoupeni **George Brecht, Robert Filliou, Dick Higgins, Alison Knowles, Yoko Ono, Nam June Paik, Benjamin Patterson, Mieko Shiomi, Ben Vautier, Robert Watts** nebo **La Monte Young**. K zastoupeným médiím patří především multiply, objekty, kresby, ale také fotografie a filmy dokumentující různé performance; součástí archivu sbírky jsou rovněž knihy věnující se problematice Fluxus, autorské knihy a korespondence umělců.

„Po dokončení muzeologické registrace bude Kunsthalle Praha postupně zpřístupňovat sbírku Marie a Milana Knížákových odborné i laické veřejnosti pro vědecké, edukační a výstavní účely,“ doplňuje Štefan Tóth.

Termín Fluxus označuje mezinárodní (anti)-umělecké hnutí, které vzniklo na počátku 60. let 20. století. Jeho aktivity řídil americký umělec litevského původu George Maciunas, který právě Milana Knížáka jmenoval ředitelem pro východní Evropu (director of Fluxus East). Fluxus navazoval na odkaz Marcela Duchampa a na tvorbu Johna Cage. Jeho členové se orientovali na intermediální přesahy uměleckých forem a kombinaci vizuálního umění s experimentální hudbou, divadlem a poezií.

Fluxus je spojován se sítí vzájemně propojených umělců působících v několika centrech v USA, západní Evropě a Japonsku. O jeho existenci za železnou oponou se však hovoří jen zřídka i s ohledem na skutečnost, že toto téma nebylo dosud předmětem obsáhlejšího výzkumu. Po roce 1962 se prostřednictvím kontaktů mezi umělci ve východním bloku rozvinuly umělecké strategie blízké Fluxu.

V souvislosti s těmito aktivitami lze uvažovat o potenciální aplikaci termínu **Fluxus East**. Otázkou zůstává, zda se jednalo o skutečné kulturní hnutí, které se svým charakterem vymezovalo vůči politické a kulturní orientaci dané oblasti, anebo spíše o síť „nezávislých“ umělců působících mimo oficiální struktury, rozvíjejících nové alternativní formy komunikace a uměleckých metod.

V letech 1960–1980 umělci navazovali kontakty za hranicemi svých států a své umělecké koncepce a politické přesvědčení komunikovali prostřednictvím pošty, publikací nebo organizováním různých happeningů.

„Dnes je známo, že mezi umělci na obou stranách opony existoval kontakt a vzájemné povědomí o existenci těchto spřízněných tendencí a forem, nicméně v tématu historie vzájemnosti Fluxus West a Fluxus East nám stále zůstává mnoho nezodpovězených otázek,“ podotýká **Barbora Ropková**, kurátorka sbírky Kunsthalle Praha.

Umělecká sbírka Kunsthalle Praha je jedním z významných prostředků pro naplnění mise nově vznikající instituce, kterou je mapování a prezentování vývoje umělecké scény 20. a 21. století v České republice včetně jejího propojení s mezinárodní scénou. Sběrka je budována jako komplexní soubor uměleckých děl, a to i za přispění darů a dlouhodobých zápůjček. Centrální částí je soubor několika set děl pocházející přímo od zakladatelů Kunsthalle Praha – manželů Pavlíny a Petra Pudilových, tedy The Pudil Family Foundation. Sběrka nebude trvale vystavena v Kunsthalle Praha, k její prezentaci bude docházet prostřednictvím krátkodobých tematických výstav či chystané online databáze.

Kunsthalle Praha: nové místo pro kulturu a umění na pražském Klárově vzniká konverzí bývalé Zengerovy trafostanice a vytváří moderní galerijní prostředí pro výstavy, edukační činnost a kulturní eventy. Jeho misí je přispět k hlubšímu porozumění českého a mezinárodního umění 20. a 21. století a rozmanitým programem oslovit nejrůznější věkové generace. Kunsthalle Praha je nezávislou neziskovou organizací založenou The Pudil Family Foundation – široké veřejnosti se oficiálně otevře 22. 2. 2022, první architektonické procházky se uskuteční již letos v srpnu v rámci festivalu Open House Praha 2021.

Kontakt pro média: Ondřej Čížek, ocizek@kunsthallepraha.org, +420 605 921 770 /// **Správce sbírky KP:** Štefan Tóth, stoth@kunsthallepraha.org